
Hezké fráze reformu nenahradí

Hezké fráze reformu nenahradí

LIDOVÉ NOVINY

1.6.2009, rubrika: HORIZONT, strana: 13, autor: Jiří Štefek

DISKUSE

O problémech tuzemského veřejného vysokého školství se ví, mluví i píše již léta. Opakují se stále stejné teze o jeho podfinancování nebo nízkých platech většiny pedagogů, kteří pak jsou nuceni učit na více školách, kvůli čemuž pak pokulhá kvalita výuky. Nicméně nakonec vždy vše zůstane jen u vzletných frází či memorand, na které brzy napadá nový prach a jede se dál ve starých kolejích. Bylo tomu tak před lety za mých vysokoškolských studií a stejné je to i nyní. Jen za posledních několik let tu byla řada návrhů na zavedení určité finanční spoluúčasti studentů na jejich studiu. Kvůli levicovým stranám byl tento koncept vždy smeten ze stolu jako diskriminační.

Přitom i tyto strany věděly, že ve vysokém školství peníze chybějí a že jejich nedostatek se pak projevuje v omezených možnostech škol, zaostávání výuky či úprku špičkových pedagogů do zahraničí nebo do soukromého sektoru. Přesto pro narovnání tohoto nepříznivého stavu neudělaly nic.

Kompenzace školného Když rozhodly, že na vysokoškolské vzdělání si student doplácet nebude, tak měli jejich zákonodárci předložit návrhy pro navýšení státních příspěvků, kterými by těmto univerzitám kompenzovaly peníze, které by jinak od studentů vybraly.

Nestalo se, a když pak přišlo v parlamentu na dělení státního bochníku, věda, výzkum a vysoké školství byly vždy odsunuty na druhou, ne-li na třetí kolej. Za posledních pár let ale šel svět kupředu.

V Praze a dalších velkých městech vyrostly soukromé univerzity a vysoké školy. Pravda, na nich se platí nemalé školné, ale takové školy jsou schopné zajistit důstojné zázemí, a především zaplatit kvalitní pedagogy.

Ti jsou přitom právě ze státních univerzit a utíkají z nich, aby si mohli na soukromých školách přivydělat, a navíc jim svým odborným renomé, a především vědeckým titulem (docent nebo profesor) umožní získat akreditaci a být garantem oboru.

Jakožto absolvent oboru v humanitní sféře si nemohu nevšimnout, jak se moji mnozí někdejší pedagogové z Univerzity Karlovy v médiích prezentují spíše pod hlavičkou Metropolitní univerzity, New York University of Prague a dalších soukromých škol. A to i když stále učí, byť na minimální úvazek, ještě na své staré alma mater.

Chtěl bych vidět to rozhodování, kdy by byli postaveni před volbu, jestli jenom ta, nebo jenom ona škola.

Diplom k ničemu Aktuální návrh reformy vysokého školství z dílny pražské Karlovy univerzity lze jediné přivítat. Nicméně nemělo by zase zůstat jen u oslavných slov, ale mělo by se přejít k činům.

Studenti i další lidé vně těchto ústavů by si měli uvědomit, že vysoké školství více peněz potřebuje, a že když je nedá stát, tak je prostě musí dát někdo jiný (rozuměj studenti). V opačném případě bude výuka dále zaostávat, bude se snižovat její kvalita a diplom absolventům fakult bude téměř k ničemu. Skutečně to tak chceme?

Foto popis|

O autorovi| Jiří Štefek, politolog a publicista